

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Concilium Brennacense In Causa Gregorii Episcopi Tironensis, quem
Leudastes comes falso apud Chilpericum regem accusarat, anno Christi
DXXC. Pelagii II. papae III. Chilperici eiusdem regis XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

ANNO
CHRISTI
579.

ulcisceretur; inter cetera, quæ contumeliose ac violenter admiserat, etiam presbytero, ut confessionem ab eo eliceret, tormentis vitam eripuisse: atque hac de causa ab Heraclio, qui Magnachario in episcopatu post Frontonium unius anni pontificem successerat, ecclesiæ foribus prohibitum. Tum de Synodo subiicit quæ sequuntur. Conuenientibus, inquit, apud Santonas sacerdotibus, deprecabatur Nantinus, ut pacem episcopi mereretur, promittens se omnes ecclesiæ res, quas sine ratione abstulerat, redditurum, atque humilem exhibere se sacerdoti. At ille fratrum iussioni obaudire procurans, cuncta quæ petebantur indulgit. Causam tamen presbyteri omnipotenti Deo commendans, comitem in caritate recepit, & cetera, quibus Nantini eiusdem iteratam excommunicationem, infelicemque exitum describit.

CONCILIVM BRENNACENSE

IN CAUSA GREGORII EPISCOPI TVRONENSIS,
quem Leudastes comes falso apud Chilpericum regem accusarat, anno Christi DXXC. Pelagii II. papæ III. Chilpericii eiusdem regis XIX.

ANNO
CHRISTI
580.

ACCUSARAT Gregorium Leudastes, quasi is de Fredegunde regina obrectans, eam cum Berthramno episcopo consuesse dixisset. Qua de causa cum Synodum in Brennaco villa Chilperici indixisset, Gregorius, qui hoc a se dictum inficiabatur, sacramento se purgavit: Leudastes, qui calumniæ sibi conscius fugam inierat, publica excommunicatione multatus est. Gregorius ipse lib. 5. historiæ Francorum post alia quæ de Leudastis in se odio & insidiis præmittit, de Synodo in hæc verba scribit cap. 49. Igitur rex, inquit, accersitis regni sui episcopis, causam diligenter iussit exquiri. Congregati apud Brennacum villam episcopi in vnam domum residere iussi sunt. Dehinc adueniente rege, data omnibus salutatione, ac benedictione accepta recedit. Tunc Berthramnus Burdigalensis ciuitatis episcopus, cui hoc cum regina crimen impactum fuerat, causam proponit, meque interpellat, dicens a me sibi ac reginæ crimen obiectum. Negavi ego in veritate hæc me locutum: & audisse quidem hæc alios; nam non excogitasse. Nam extra domum rumor in populo magnus erat di-

G iij

centium, cur hæc super sacerdotem Dei obiiciuntur? cur alia rex prosequitur? numquid potuit episcopus talia dicere vel de seruo? Heu, heu, Domine Deus, largire auxilium seruo tuo. Rex autem dicebat: Crimen vxoris meæ meum habetur opprobrium. Si ergo censetis, vt super episcopum testes adhibeantur, ecce adfunt. Certe si videtur vt hæc non fiant, & in fidem episcopi committantur, dicite, libenter audiam quæ iubetis. Mirati sunt omnes regis prudentiam vel patientiam simul. Tunc cunctis dicentibus: Non potest persona inferior super sacerdotem credi; restitit ad hoc causa, vt dictis Missis in tribus altaribus me de his verbis exuerem sacramento. Et licet Canonibus essent contraria, pro causa tamen regis impleta sunt. Sed nec hoc fileo, quod Rigunthis regina, condolens doloribus meis, ieiunium cum omni domo sua celebrauit, quousque puer nuntiaret me omnia sic implese, vt fuerant instituta. Igitur regressi sacerdotes ad regem aiunt: Impleta sunt omnia ab episcopo quæ imperata sunt, o rex: quid nunc ad te, nisi vt cum Berthramno accusatore fratris communione priueris? Et ille: Non, inquit, ego nisi audita narraui. Quærentibus illis quis hæc dixerit, respondit se hæc a Leudaste audisse. Ille autem secundum infirmitatem vel consilii, vel propositionis suæ, iam fugam inierat. Tunc placuit omnibus sacerdotibus, vt sator scandali, inficiator reginæ, accusator episcopi, ab omnibus arceretur ecclesiis, eo quod se ab audientia subtraxisset. Vnde & epistolam subscriptam aliis episcopis, qui non adfuerant, transmiserunt. Et sic vnusquisque in locum suum regressus est.

NOTA SEVERINI BINII.

Causa Con-
cilii.

^a *Concilium.*] Cum Leudastes præfectus siue comes Turonensis iniuste admodum segeffisset, ecclesiisque plurima damna intulisset, ideoque opera sancti Gregorii Turonensis præfectura eiusdem vr-
bis amotus fuisset, aduersus eum hanc vindictam parauit. Conspirans cum quodam Riculpho Turonensi presbytero, cui episcopatum Gregorii promiserat, apud regem illum accusauit; dicens per Gregorium diffamatam esse Fredegundem reginam, quasi ipsa cum Berthramno Burdigalensi episcopo commisceri consueuisset, & ad calumniam facilius comprobendam Platonem archidiaconum & Gallienum eiusdem ecclesiæ æque diaconum produxit, qui de iniuria reginæ illata testarentur. Interea Gregorius vsque ad futurum

ANNO
CHRISTI
580.

Conuentum episcoporum in villa Brennaco colligendum iussus est custodiri. Facto autem patrum Conuentu, dum se Gregorius per iuramentum debite purgasset, reconciliatus est regi Chilperico. Leudastes autem accusator ab audientia se subtraxit, estque ab omnibus ecclesiis excommunicatus. Riculphus a morte per Gregorium ereptus, cui per sententiam iudicis adductus fuerat, in tormentis confessus est, quidquid in sanctum Gregorium inter se & Leudasten malitiose excogitatum fuerat. Totam rei gestam seriem summam recenset ipse Gregorius Turon. lib. 5. hist. Franc. cap. 47. 48. & 49. Venantius Fortunatus Fredegundem, de tanto crimine sacrilegii iniuste & innocenter diffamatam, insigni carmine celebrauit; ut quæ cum ignominia ad iudicium fuerat deducta, maiore cum laude & virtutis ornamento isthinc abduceretur. De seipso scribit S. Gregorius lib. 6. hist. Franc. cap. 5. quod qui ad regem reus maiestatis aduenerat, a regia maiestate non nisi maximo affectus honore recesserit, utpote a quo non nisi episcopali benedictione regi impertita dimitti potuerit. Vide plura apud Baron. anno 583. num. 15.

Acta Con-
cili.

ANNO
CHRISTI
581.

^a CONCILIVM ^b MATISCONENSE I.

GVNTRAMNI REGIS EVOCATIONE CONGREGATVM die Kalendarum Nouembrium, indictione xv. id est, anno Christi DXXCI. * Pelagii II. papæ v. Guntramni eiusdem, & Chilperici regum XXI.

*c Pelagii
II. papæ
xviii. ut
putat Bi-
nius.

TITVLI CANONVM.

I. <i>Vt clerici cum extraneis feminis non habitent.</i>	IX. <i>Vt a festo sancti Martini ad natalem Domini secunda, quarta, & sexta feria ieiunetur, & Canones legantur.</i>
II. <i>Ne clerici aut laici puellarum monasteria ingredi, vel cum illis colloqui temere presumant.</i>	X. <i>Vt clerici dies feriatos celebrent cum episcopo.</i>
III. <i>Vt mulier cubiculum episcopi, nisi cum testibus, non ingrediat.</i>	XI. <i>Vt honoratiores clerici, qui ad pristinas uxores redierint, dignitate priuentur.</i>
IV. <i>Vt qui oblationes fidelium defunctorum retinent excommunicentur.</i>	XII. <i>Vt puella Deo deuota, quæ postea nupserint, usque ad exitum vitæ cum adulteris suis excommunicentur.</i>
V. <i>Vt clerici habitu decenti utantur.</i>	XIII. <i>Ne Iudæi iudices sint, vel telonarii inter Christianos.</i>
VI. <i>Vt archiepiscopus Missas sine pallio non dicat.</i>	XIV. <i>Vt Iudæi a cæna Domini ad secundam feriam Paschæ non vagentur: & ut clericis honorem impendant.</i>
VII. <i>Ne iudex secularis clericum extra causam criminalem distringat.</i>	
VIII. <i>Ne clericus ullum clericum trahat ad iudicem secularem.</i>	